

Wołkowysk, m. pow. w gub. grodzieńskiej, nad rzeką Wołkowycją, niedaleko ujścia jej do Rosi, stacja węzłowa kolei Białystok-Baranowicze i Połock - Siedlce, odległy jest od Grodna o 85 wiorst na płd. - wschód, Wołkowysk jest bardzo starą osadą. O założeniu jego krąży kilka podań. Należał najpierw do jednego z książąt ruskich, następnie przeszedł w ręce litwinów. Mendog odbudował i upiększył zamek. Tutaj Jagiełło przyjmował posłów krakowskich i tu zawartą została umowa o przyjęcie religii chrześcijańskiej przez całą Litwę. W r. 1796 Wołkowysk przeznaczony został na miasto powiatowe krótkotrwałej gub. słonimskiej, następnie litewskiej, a od r. 1802 grodzieńskiej. W czasie odwrotu Napoleona z pod Moskwy, zaszła w Wołkowysku mordercza bitwa między 28,000 korpusem Sackena a oddziałem francuskim Raynera, przyczem miasto zostało spalone do szczytu. Kościół pod wezwaniem św. Wacława z muru został wzniesiony w latach 1841—48. W r. 1907 ludność miasta wynosiła 10.301 osób płci obojej.

Z instytucji społecznych i zakładów naukowych istnieją tu obecnie: szkoła realna, gimna-

zjum żeńskie, Tow. Rolnicze, Tow. Wzaj. Kredytu, Tow. Pożyczk.-Oszczędn., Tow. Spożywcze i Straż ogniowa ochotnicza.